

náklad a nebezpečnosti prodlévajícího vnuceného správce. Na tomto zákonném ustanovení založil rekursní soud své rozhodnutí, a to právem. Vzhledem k tomu, že vnucený správce nemůže osobně podatí pro svou chorobu konečný účet z vnucené správy a povinnosti k předložení účtu zproštěn býti nemůže, může podle povahy věci míti dotčené opatření úspěch potud, že od roku 1934 vedená vnucená správa rozsáhlého podniku dlužníková s velkým ročním obratem bude moci býti konečně skončena vyřízením tohoto konečného účtu vnuceného správce. Neboť nelze zajisté s účtem a ukončením správy vyčkávatí, až se snad vnucený správce uzdraví, když exekuce vnucenou správou jest již usnesením exekučního soudu zastavena. Bylo povinností vnuceného správce zavčas pamatovati na přípravy k předložení účtu již od začátku správy, šlo-li o podnik toho rozsahu; v případě choroby měl se vzdáti zavčas svého úřadu pro nezpůsobilost k němu. Jakmile si však dovolací stěžovatel úřad vnuceného správce ponechal, nemůže z příčin v jeho osobě vzniklých oddalovati předložení účtu, je v prodlení s jeho předložením a exekuční soud musí právem naléhati na předložení účtu. Shora uvedené, rekursním soudem úvaze exekučního soudu ponechané opatření jest účelné a v souhlasu se vzpomenutým předpisem zákona (§ 115, odst. 3, ex. ř.), které nečiní rozdíl mezi prodlením objektivním a subjektivním. Ostatně jest stále ještě zatím ponecháno dovolacímu stěžovateli na vůli, — než exekuční soud učiní rekursním soudem doporučené rozhodnutí — aby konečný účet předložil sám exekučnímu soudu. Tomu také bude při vyřízení účtu vnuceného správce ponecháno, aby při stanovení odměny dovolacímu stěžovateli posoudil, zda vzhledem k obtížnosti účtu možné přibrání odborné síly k jeho sestavení bylo účelné a nutné.

Čís. 17283.

Nabyli-li příklep právní moci před účinností vlád. nař. č. 313/1938 Sb. z. a n., není třeba souhlasu okresního úřadu pro ty úkony v dražebním řízení (vydání odevzdací listiny při exekuci podle § 352 ex. ř.), jež jsou jen důsledkem příklepu, třebas k nim dojde za účinnosti dotč. vládního nařízení.

Podle § 3, odst. 2, řeč. vládního nařízení rozhoduje jen doba příklepu, nikoli doba nabytí vlastnictví.

S hlediska § 9 vlád. nař. č. 218/1938 Sb. z. a n. není při smluvním zcizení nemovitosti rozhodující doba nabytí vlastnictví, nýbrž doba vzniku právního titulu k nabytí vlastnictví.

(Rozh. ze dne 18. dubna 1939, R II 56/39.)

V dražebním řízení podle § 352 ex. ř. zažádala vydražitelka, aby jí byla vydána odevzdací listina k nemovitostem vydraženým dne 14. listopadu 1938, tvrdíc, že doplatila na nejvyšší podání podle dohody

s povinnou společností 72.807.80 K. Prv ý s o u d vyhověl návrhu. R e k u r s n í s o u d jejímu návrhu na vydání odevzdací listiny na příklepnuté nemovitosti vyhověl pod podmínkou, že do tří dnů po pravomoci jeho usnesení osvědčí soudu podací rubrikou, že zažádala o úřední souhlas, a že v další lhůtě 1 měsíce předloží výměr okresního úřadu o udělení úředního souhlasu. D ů v o d y: Povinná namítá proti vydání odevzdací listiny, že vydražené nemovitosti jsou obytný dům, na němž je provozována živnost, a dále zemědělské pozemky, k jejichž zcizení je zapotřebí souhlasu okresního úřadu dle vládního nařízení č. 218/1938, ježto jde o dražbu prováděnou v mezích ustanovení §§ 272 až 280 cís. pat. ze dne 9. srpna 1854, č. 208 ř. z. Dražební řízení podle § 352 ex. ř., o němž jde, jest ve své podstatě exekučním řízením, pokud jde o návrh a povolení dražby, kdežto pro další řízení platí předpisy o řízení nesporném, tedy předpisy o dobrovolných dražbách. Vychází-li se z těchto předpokladů, nelze přisvědčiti stěžovatelce, že se na toto zcizení vztahuje vládní nař. č. 218/1938, které v § 1 praví, že v době branné pohotovosti státu je k smluvnímu zcizení nemovitostí zemědělských, nemovitostí zastavěných obytnými domy nebo provozovny a stavebních parcel potřeba souhlasu okresního úřadu, bez něhož právní jednání jsou neplatná. Branná pohotovost státu sice započala podle vyhlášky č. 183/1938 Sb. z. a n. od 23. září 1938, dražba pak konala se dne 14. listopadu 1938, avšak vládní nařízení č. 218/1938 Sb. z. a n. vyhlášené dne 11. října 1938 nezahrnovalo výslovně dobrovolné dražby. Ty byly pojaty až do § 1 č. 2 vládní nař. č. 313/1938 o přechodném omezení nabytí určitých druhů nemovitostí exekucí. To nabylo účinnosti až dne 15. prosince 1938, tedy po příklepu a v době dražby ovšem nemohly a nemusely býti splněny podmínky § 3 vládní nař. č. 313/1938 Sb. z. a n. Nebylo-li však řízení skončeno do účinnosti vládní nař. č. 313/1938 a nebyla-li nemovitost nabytatelem pravoplatně převzata 15. prosince 1938, je třeba předložit soudu podle ustanovení § 1 vládní nař. č. 313/1938 úřední souhlas k nabytí zemědělských nemovitostí, nemovitostí zastavěných obytnými domy nebo provozovny a stavebních parcel v exekuci nebo v dobrovolné dražbě. Soud může po 15. prosinci 1938 spolupůsobiti při nabytí nemovitostí v době branné pohotovosti, t. j. od 23. září 1938 tudíž jen, když jest mu předložen souhlas okresního úřadu. Napadené usnesení bylo vydáno dne 9. prosince 1938, ale vydání odevzdací listiny bylo vyhrazeno až po pravomoci usnesení, tedy po 15. prosinci 1938, takže soud mohl ji vydati jen, byl-li mu předložen souhlas okresního úřadu.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Poněvadž ustanovení vládní nař. č. 218/1938 Sb. z. a n. o nutnosti úředního souhlasu se vztahuje podle výslovného předpisu § 1 jen na smluvní zcizení a teprve v § 1 vládní nař. č. 313/1938 Sb. z. a n. bylo také nabytí v exekuci neb v dobrovolné dražbě podrobena tomuto ome-

zení, jest správný úsudek rekursního soudu, že nutno podle vlád. nař. č. 313/1938 Sb. z. a n. posouditi otázku, zda je též zapotřebí souhlasu okresního úřadu k vydání odevzdací listiny, k němuž má dojíti následkem příklepu v dražbě společné nemovitosti exekucí podle § 352 ex. ř. Otázku tuto jest však zodpověděti záporně. O nabytí nemovitosti dražbou jedná § 3, odst. 2, vlád. nař. č. 313/1938 Sb. z. a n. a v tomto předpisu je výslovně stanoveno, že úřední souhlas se vyžaduje jen pro příklep a že soud, uděliv příklep, může jen zároveň (tedy v usnesení o příklepu) uložit vydražiteli, aby úřední souhlas, který dosud nebyl předložen, opatřil dodatečně a aby za tím účelem do tří dnů soudu osvědčil podací rubrikou, že zažádal o úřední souhlas, a aby v další lhůtě jednoho měsíce předložil výměr okresního úřadu o udělení úředního souhlasu. Pro jiný úkon v dražbě takový postup předepsán není. Rekursní soud proto pochybil, když uvedený postup uložil vydražitelce i pro vydání odevzdací listiny, jež jest jen důsledkem příklepu již pravoplatně uděleného. Jest ovšem pravda, že pro tento příklep nebyl dosud udělen úřední souhlas ve smyslu vlád. nař. č. 313/1938 Sb. z. a n., ale toho není zapotřebí, poněvadž příklep se stal pravoplatným ještě v době, kdy toto nařízení nebylo ani vydáno. Zpětná působnost tohoto nařízení v tom smyslu, že by úřední souhlas musel býti vyžádán dodatečně i pro další úkony související s příklepem, pokud spadají již do doby působnosti nařízení, není v nařízení předvídána, naopak plyne z citovaného již ustanovení § 3, odst. 2, nařízení, že pro použití nařízení je rozhodující doba příklepu a že příkaz o dodatečném opatření úředního souhlasu může býti vydán jen zároveň s usnesením o příklepu, nikoli v jiném pozdějším usnesení, i když byl vydán již za působnosti nového nařízení. Učinil-li rekursní soud přece tak, nejde ani o příkaz daný vydražiteli podle první věty odstavce 2 § 3 vlád. nař., pročež se na usnesení rekursního soudu nehodí ustanovení čtvrté věty téhož předpisu o nepřipustnosti opravného prostředku. Pokud jde o zpětnou působnost vlád. nař. č. 313/1938 Sb. z. a n., podotýká se ješeť toto: Nelze ovšem souhlasiti se stěžovatelkou, pokud dovozuje, že nabytí nemovitosti již příklepem. Podle dražebních podmínek má nastati převod vlastnictví na stěžovatelku teprve odevzdáním nemovitosti do držby po splnění všech podmínek uložených vydražiteli v dražebních podmínkách. V tom souhlasí dražební podmínky se zásadou vyslovenou a odůvodněnou v rozhodnutí č. 8180 Sb. n. s., že při dražbě za účelem rozdělení společné nemovitosti nenabývá vydražitel vlastnictví k vydražené nemovitosti příklepem, nýbrž příklep mu dává jen titul k vlastnickému právu, pokud se týče k držbě. Leč to nemůže nic měniti na věci, když podle § 3, odst. 2, vlád. nař. č. 313/1938 Sb. z. a n. rozhoduje příklep bez rozdílu, zda jde o příklep podle § 237 a 156 ex. ř., neb o příklep podle § 352 ex. ř., neb dokonce o příklep v dražbě dobrovolné. Lze ostatně také ukázati na § 9, odst. 1, vl. nař. č. 218/1938 Sb. z. a n., jež bylo vydáno ze stejného zákonodárského důvodu a z něhož jasně plyne, že ani při smluvním zcizení nemovitosti není rozhodující doba, kdy došlo k na-

bytí vlastnictví, nýbrž doba vzniku právního titulu k nabytí vlastnictví, je-li tato doba jako v souzené věci ověřena veřejnou listinou nebo soudem nebo notářem. Stanovíť § 9, odst. 1, vládn. nař. č. 218/1938 Sb. z. a n. výslovně, že v tomto případě nutno povolití knihovní zápis i na základě právního jednání, ke kterému by podle nařízení č. 218/1938 Sb. z. a n. bylo třeba úředního souhlasu, které však bylo uzavřeno již přede dnem účinnosti tohoto nařízení.

Čís. 17284.

Místní školní rada není právnická osoba a nemá ani způsobilostí býti stranou ani před soudem jednati vlastním jménem.

Není oprávněna, aby vlastním jménem vymáhala exekučně na politické obci příspěvek k úhradě školního rozpočtu.

(Rozh. ze dne 21. dubna 1939, R I 179/39).

Prv ý s o u d povolil k návrhu místní školní rady v M. jako vymáhající věřitelky podle vykonatelného rozpočtu školní obce M. proti povinné místní obci T. exekuci k vymožení úhrady schodku školní obce M. R e k u r s n í s o u d zamítl exekuční návrh.

N e j v y š š í s o u d odmítl exekuční návrh.

D ů v o d y:

Veřejný úřad, jakým jest místní školní rada hledíc k § 17 zák. č. 292/1920 Sb. z. a n., není právnickou osobou, nemůže býti stranou v řízení před soudem a nemá ani způsobilostí vlastním jménem před soudem jednati. Místní školní rada nebyla ani předpisem § 25 zák. č. 292/1920 Sb. z. a n. zmocněna, aby vlastním jménem vymáhala exekučně na politické obci příspěvek k úhradě školního rozpočtu. Tyto vady jsou povahou věci v souzeném případě neodstranitelné. Usnesení na základě tohoto exekučního návrhu vydaná, jakož i řízení jim předcházející jsou proto zmatečná podle §§ 7, 477 c. ř. s. a § 78 ex. ř.

Čís. 17285.

Nabytí vlastnictví k movitým věcem v dražbě.

Stačí, vydá-li výkonný orgán po příklepu a složení nejvyššího podání vydražiteli potvrzení, že věci vydražil a nejvyšší podání za ně zaplatil, prohlásiv vůči němu, že vydražené věci jsou nyní jeho vlastnictvím.

Nevyžaduje se zvláštního formálního odevzdání vydražených věcí výkonným orgánem.